

LO TEATRO CATALÀ

ANUNCIS
Y RECLAMS
à preus
CONVENCIONALS

PERIODICH SETMANAL INDEPENDENT

DE LITERATURA. ART, NOTICIAS Y ANUNCIS,

Destinat principalment á fomentar lo progrés é interessos del Teatro de Catalunya

Director: D. Joan Brú Sanclement

REDACCIÓ
Y ADMINISTRACIÓ
carrer Aribau
93, 3.^{er}, 1.^a

PREUS PER SUSCRIPCIÓ

En Barcelona. . . 1.⁰⁰ pesetas trimestre.
Fora. . . 1.⁵⁰ » »

ULTRAMAR

{ Semestre. 7 pesetas.
Un any. 12 »

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent. . . 10 céntims.
Id. atrassat. . . 15 »

NOSTRE GRABAT



D. Joseph F. Palmada

Es lo retrato del aplaudit tenor cómich D. Joseph F. Palmada, de qui donarem en lo próxim número alguns datos biográfichs.

Notas catalanistas

Lo Centre Escolar Catalanista acaba de publicar un manifest explicant que la Diputació provincial de Barcelona ha denegat la demanda feta darrerament per éll á fi de que s' establis, pagant de fondos provincials, una cátedra pera la ense-

nyansa de Dret civil catalá, quina petició anaba ademés avalada ab la firma de corporacions diverses, entre las quals hi figuraban las de Associacions tan entesas en la qüestió, com son la Academia de Legislació y Jurisprudencia y la Academia de Dret.

La conducta observada per la Diputació ha llasmat poderosament als joves sócis del Centre Escolar, y no dubtem ofendrà de debó á gran part de las corporacions que apoyaban la justa aspiració del mentat Centre, fent aixís que pugui ser impo-

nent l' acte de pública protesta que nos diuen estarse organisant.

Mes nosaltres nos mirem la cosa ab mes fredor, y tot y apoyant de cor l' actitud presa per lo Centre Escolar, aprofitem la ocasió pera posar de manifest nostre modo de pensar sobre aquet cas concret y deduhirne d' ell sas irrecusables conseqüencias.

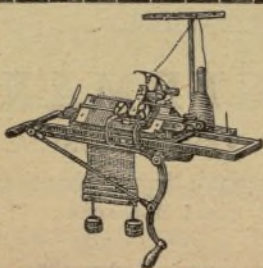
¿Qu' es la Diputació provincial? ¿Qué representa dintre del sistema polítich-administratiu adoptat per la Nació?

La Diputació provincial de Barcelona al igual que todas las demás de Espanya, es un cos fill del sistema unitarista absorbent que domina en las altas esferas de la política espanyola; cos dintre del qual no hi tenim los regionalistas ni un sol diputat que 'ns representi. Si aixó es cert, lo que dita corporació representa no cal ja dirho.

¿Qu' es lo Centre Escolar Catalanista? Lo determinatiu de son nom ho diu bé prou, no cal pas esbrinarho. Donchs la conseqüencia es naturalissima. Tot quant com á compliment de pensaments útils aplicables al foment del regionalisme vagi bé al Centre Escolar, anirà per precisió malament á la Diputació provincial.

Nosaltres teniam la íntima convicció de que la negació vindria; no vam abrigar confiansas ni un sol moment y, no obstant, nos alegrem de que 's probés una vegada més, perque aixís molts tindran memoria pera recordar una lliçó profitosa. Y nos

VICTORIA



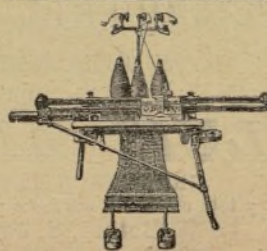
¡VICTORIA!

Es la máquina mes perfeccionada y la que proporciona la millor manera de guanyarse la vida á casa. S' hi fan mitjas, calcetins, camisetes, y demás géneros de punt. Preus reduhits y ensenyansa gratis.

Pera tota classe de datos, dirigirse al operari constructor

N. AGUSTÍ MANYOSA

Archs de Junqueras, 4, 1.^{er}



CONCORDIA

alegrem de que s'organisin actes de protesta, perquè aixís se evidencia una vegada més, que la gent unitarista és incompatible ab las ideas regionalistas.

Anys enrera, en 31 de Octubre de 1882, lo Centre Catalá, en ocasió en que la Diputació demanabe consells pera lo bon régimen de la Provincia y pera aumentar las fonts de riqueza pública, vá presentar al cos provincial una rahanada memoria en la que eloqüentment senyalaba lo camí dret pera arribar allí hont semblaba se volia anar.

¿Quin cas vá ferne la Diputació? Vá donar las gracias y prou. En aquella Memoria, publicada y profusament repartida per tota Espanya (en llengua catalana y castellana), se consignaba d' un modo tácit la necessitat de la creació de la cátedra avuy denegada; y mes tart, si bé no podem en aquet instant precisar la fetxa, lo mateix Centre Catalá acudia á la Diputació en sollicitut expressa probant la necessitat de la creació de una cátedra de Dret, y aquesta es l' hora en que no sabem la resolució presa.

Lo expressat proba evidentment que debém caminar per altra vía si es que volem de veras avansar terreno.

Dels que forman la Diputació Provincial n' hi ha varios que 's diuen catalanistas y, no obstant, al arribar un cas práctic de proba s' esmunyeixen y ajudan á que surti derrotat per unanimitat lo pensament d' establir ensenyansas útilissimas al desarrollo del catalanisme.

¿Se desenganyarán los catalanistas que encara creuen en aytals homes y 'ls aceptan únicament porque donan una subvenció als Jochs Florals y quatre premis en certámens de vila?

Decididament hem de cambiar de conducta. — Y com no som dels que diuen vaguedats y nostre objecte al escriurer es fer opinió, anem á dir quin es lo full qu' hem de llegir á fi de seguir endevant y tréurer fruyt de nostra doctrina.

Tota idea necessita pera arribar á imperar, inteligencies que la expliquin, activitats que la propaguin y diners pera subvenir als medis de propagació. Y fins que aquestos elements indispensables no s' han creat y una vegada trobats marxan al unísono, no es pas fácil que may arribi á darse 'l cas de la aplicació práctica de la idea, y aixó puja de gran al tractarse de difundir tot un sistema polítich de govern que déu substituhir á un ordre de cosas establert de sigles.

¿Reuneix lo regionalisme catalá las condiciones ditas? Los que de temps lo coneixem podem dir que sí, sens por de equivocarnos.

Actes importantissims s' han fet, y obras que tots las coneixem hi ha publicadas en demostració evident de inteligencia. Lo diner es condició secundaria y surt sempre que, combinadas, la inteligencia y la activitat emprenen ab fé alguna de las batallas que tart ó dejorn nos deurian dur á la victoria.

¿Cóm es, donchs, que possehint totas las abtuts, lo regionalisme está encallat y casi en actitud de pérdrer lo avansat en 1885?

Perque los tres elements de forsa no caminan junts, porque regna las desunió y no 's compren bé per part de molts nostre programa.

Si ab los elements que tenim, marxéssim units, si arrenquéssim sense compassió la cogula d' entre mitj del sembrat nostre, al consignar un fet com lo del acort de la corporació oficial que motiva lo article present, despres del *meeting* ó manifestació de protesta que 's projecta se reuniríam los regionalistas y establiríam la cátedra denegada.

Seguint en la nova vía, aixecariam devant de la Universitat Oficial, una Institució de ensenyanza lliure, pera poder instalarhi cátedra de debó de Historia de Espanya y de Historia de Catalunya; així com los estudis de idioma natal, conservatori pera actors que 's dediquessin al Teatro Regional y altras, propias de nostre modo de pensar.

Unidas, no esmersant en vá las forsas que avuy se perden en estérils lluytas, s' acudiría á las elecciones y podriam tréurer candidaturas vencedoras, fent aixís sentir nostra veu en las Corts de la Nació com fan en altras paissos las regions que tenen en sa nació respectiva un orígen semblant al nostre dins d' Espanya.

Méntres aixís no 's fassi, tot sovint nos trobarem en lo cas de protestar, puig que molt sovint nos tocará pérdrer.

J. BRÚ.

Balans de temporada.

Un de nostres col·laboradors va comensar á publicar, fá temps, en las columnas d' aquet setmanari uns articles ab lo títol de *Lo teatro catalá y'l catalanisme*, qual publicació no 's va créuer convenient continuar en son dia, á causa del resultat que, un cop comensada la temporada en nostres dos teatros catalans, anaban oferint las produccions que en ells s' estrenaban.

Preferible vam considerar, donchs, suspéndrer la série de consideracions que l' autor d' aquell treball anaba á deduhir, y esperar que 'ls fruyts de tot un any cómic permetsin parlar ab molta eloqüencia sobre la situació del teatro catalá en sas relacions ab lo catalanisme.

Avuy ha arribat lo cas de parlar d' aixó.

Avuy anem á passar revista sobre fets innegables que 'ns permetrán compéndrer si ha estat un bé ó un mal pera la causa de la patria escena, la divisió ocoreguda fa un any en la companyia del antich y verdader teatro catalá, instalat en lo de Romea.

Anem, donchs, á fer balans de la temporada última.

Las obras novas posadas en Romea son: *Lo castell y la masia*, *La parentela*, *Lo compte de Pallars*, *La Vocació*, *Lo teatro per dins*, *La peste de Tartaria*, *La rondalla del infern*, *La familia Carbó*, *Lo barato es car*, *Qui més mira...*, *La gran idea*, *Un núvol de pas y Lo seté, sant matrimoni*.

PELUQUERÍA ARTÍSTICA

Saló per' afeitar, tallar y rissar lo cabell,

DE

LLUIS ANGLADA

GRAN ASSORTIT DE PERRUCAS
y tota classe de postissos per' artistas de teatro
Boters, 8, entressuelo

ARXIU LIRICH-DRAMÁTICH

DE

BONNIN GERMANS

COPISTERÍA DE VERS Y MÚSICA

Se serveix per tot Espanya á preus baratos

Carrer de Vidre, 2, quart, Barceona.

Despatx cada dia, fins á las 10 del vespre.

En Novetats s'han estrenat: *Sogra y nora*, *La boja*, *Ni la terra ni la meua*, *La última pena*, *Magdalena*, *Don Gonzalo*, *La viudeta*, *La gran*, *La sala d'espera*, *Tres sonàmbuls*, *A la prevenció*, *Lluna de mel*, *L'home de l'orga*, *Lo sarau de Llotja* y *No hi puch fer més*.

¿Quin adelanto son pe 'l teatro català los estrenos de que acabem de fer relació?

Casi cap.

¿Quinas obras de las estrenadas formarán época en nostra escena?

Casi ni una.

Las que en Romea poden considerarse com dignas de sostenir ab gloria lo bon nom de la escena catalana son ben pocas: *Lo castell y la masia* y *La rondalla del infern* son, á no duptar, las que baix aquest concepte figurarán en lo repertori, la primera per lo sabor català que marca, la segona per los efectes y situaciones en que abunda y las duas per son poètic llenguatge.

En quant al teatro del passeig de Gracia, analisant las produccions, hem de fixarnos sols en *Don Gonzalo* y *Sogra y nora*, que resultan bonichs quadros d'assumptos catalans, y debem eliminar las demás d'un y altre teatro, porque, encara que varias d'ellas no deixan de tenir los seus mèrits, lo que constitueix son fondo no es pas en ventatja del teatro regional.

Jutjat es ja 'l drama *La boja* com una extravagancia literaria y teatral: sapiguda es la poca importancia de las xistosas comedietas *Lo teatro per dins*, *Ni la terra ni la meua* y *La peste de Tàrragona*: *La parentela*, qu' es un bonich arreglat, per aquesta circumstancia no deu contarse entre las concepcions d'argument català: *La última pena*, ab sos bonichs versos, no pert pas sa llanguides y falta d'interés dramàtic; *La vocació*, comedia arreglada, pinta costums que son solament escepcionals en nostre pais, y tampoch las demás produccions han lograt cridar l'atenció dels critichs ni del públich en general pera formar época en los anys de nostre teatro.

L'única producció de las anomenadas que restará per temps en lo teatro y que obtindrà, á nostre parer, carta de naturalesa en nostres escenaris, es *La rondalla del infern*, porque en ella, com ja tothom sab, hi ha moltras bellesas que denotan lo superior talent de son autor don Frederich Soler.

Altra obra que ha obtingut moltras representacions es lo drama *Magdalena*; pero com á aquet fet hi ha ajudat d'un modo poderós y principal la part decorativa y l'aparato, y com encara que aixís no hagués estat, l'assumpte que informa l'argument no té res que véurer ab lo que pot influir en lo qu'ha de constituir la essencia de las produccions teatrals verdaderament propias pera que arreli lo catalanisme en nostra patria escena, no veyem l'influencia que tal obra exercira en be de la mateixa.

Si de las obras d'importancia passem á extèndrer la vista sobre las de un acte, veurem que tampoch per aquet cantó ha tingut gran fortuna durant los últims mesos lo repertori modern. *Lo barato es car*, *Qui més mira...*, *Un núvol de pas*, *La sala d'espera* y *Lluna de mel* son los únichs fins de festa dignes de figurar per tempsi entre las bonas composicions lleugeras que 's necessitan també en tot teatro pera completar las representacions escénicas. Respecte als monòechs, cap influencia tenen en sí, y la sola ventatja que poden tenir es la d'havernos fet conèixer que tal vegada algún dia tindrem alguna bona producció d'algún dels

autors que, com lo de *L'home de l'orga*, han revelat idoneitat y felissas disposicions pera cultivar lo camp de la escena.

Anem ara á un altre ordre de reflexions.

¿Quants autors, dels que dedicaban son preclar talent á produhir obras teatrals, han escrit durant la temporada? Soler, Guimerá, Ferrer, Roure, Ubach y Llanas.

¿S'ha iniciat algún geni entre 'ls que, ademés dels indicats, han fet coneixensa ab nostre públich presentant novas produccions? ¿Hem vist en cap d'ells una forsa poètica creadora de dramas ó comedias que marquessin rumbo més brillant per deixar entrevéurer nous camins per ahont pugui passejarse la escena catalana? ¿Iguala alguna de las comedias quals titols deixen apuntats á las típicas y bonicas obras d'Arnau y de Vidal, per exemple? ¿Pot compararse ni 'l drama trágich posat en Romea ni la tragedia estrenada en Novetats, ab las creacions que sobre assumptos de aqueixa naturalesa ja teníam? Los juguets nous que més aplauso y fortuna han alcansat, ¿superan potsé en bellesa y gracia cómica als acabats quadros populars que en tanta abundó existian ja des d'anys passats?

La resposta no pot pas ser afirmativa.

Si, donchs, l'establiment d'un nou teatro no ha servit per arrelar fondament ab superiors obras la afició al espectacle que tant estimem los catalanistas: si no hem descubert entre 'ls nous autors un geni que tinga atracció maravellosa, com hi havia dret á esperar al obrir-se las portas de un nou local ahont debía créurers que donarian gran impuls concepcions dels que tal vegada 's consideraban poch atesos, ó desatesos potsé, al promóurers ó al fomentar ells la desunió dels actors de Romea per fins, al menos en apariencia, altament favorables á la causa del regionalisme teatral, ¿quin profit ha portat l'ideal que 'ls guiaba? ¿Qué ha guanyat nostra moderna escena? ¿Quina ventatja han obtingut, artisticament parlant, nostres actors? ¿En qué ha superat la última temporada á las acteriors? ¿Haurem tal vegada, ab la conducta dels descontents, lograt, en cambi, fer desaparèixer causas de separació en lo camp del catalanisme?

També, per desgracia, la resposta es negativa.

Ho veu tothom. Y ho corrobora lo qu'ha passat ab la tómbola Fontova.

Aquet notable actor era dels que van surtir de Romea: era acas la pedra angular ab que volían cimentar son edifici los que 's van váldrer de sas disensions ab la empresa de Romea per emportarse á Novetats ab ell una part de la companyia d'aquell teatro: era 'l que, no ja ab son talent sino solament ab son nom, donaba sombra protectora á la nova formació de Novetats encara que la antigua empresa de dit local tenia ja prou bons artistes: era 'l que van procurar qu'aparegués com víctima del procedir egoista de qui no volia pas deixar-lo.

Donchs be; ara que desgraciadament ja no existeix per l'art y per la familia aquell eminent artista, se li ha fet una demostració simpática y filantrópica per medi de la tómbola qu'ha tingut ressó, primer en nostres bons artistes y en personas distingidas, com també en las autoriats y corporacions oficials qu'han ofert molts y valiosos objectes, y posteriorment entre 'l públich á qui sembla que li faltaba temps per adquirir los bitilets de que constaba.

Los que 's diuen catalanistas de «La Lliga»; los autors dissidents del teatro català de Romea; aquells

PAPER DE FUMAR

PLANAS

Marca registrada

Depósit: Unió, 2. — BARCELONA



FÉLIX CARRERAS

23, Riera Baja, 23

Unich representant de la acreditada Casa Báragli de Milán. Especialitat en corassas y armaduras complertas. Gran assortit de cinturons, diademas y altras joyas, en diferents metalls y pedreria falsa, propis pera vestuari de teatro. Se lloga y se serveix per temporadas complertas mediant contracta, encare que siga per obras de gran espectacle.

PREUS SUMAMENT MÓDICHES

que de segur confiaban valerse de las grans dots artísticas de Fontova al aprofitarse de sa sortida del col·lisceu del carrer del Hospital y atiarlo á que anés al del passeig de Gracia; aquells que per lo sol fet de estar de la banda d' ell sembla que deurían tenir interés especial en ajudar á un acte noble que enalteix á qui l' ha iniciat, que honra á qui l' apoya y que favoreix á la viuda y fills del finat Fontova, ¿cóm hi han contribuït? ¿qué han fet pera donarli importancia y profitosos resultats? ¿cóm han secundat la conducta del Excm. Sr. Capità General, de la Diputació, de nostre Ajuntament, del de Tarragona, etc.?

Callant en son local catalanista, callant en sos diaris favorits, procurant particularment fer ineficás l' esfors dels que portaban á cap una obra meritoria.

¿Y tot perquè? Perquè la tómbola va ser un pensament del Centre Català, de la societat ahont hi ha nostres mes fermes regionalistas y de la que 'n es President lo Sr. Soler que tantas y tantas obras havia escrit per en Fontova y que ha demostrat, al empenyarse en favorir á la família d' aquet, qu' ell y 'l Centre han fet mes en bé de la mateixa y en memoria del difunt, que 'ls que fa poch volian ferlo aparéixer com son enemich, esforsantse en dir, fins en actes oficials, que Fontova havia sucumbit á causa del egoista procedir que 'l va treurer del teatre clàssich català.

Vejis, donchs, com tampoch al catalanisme han portat cap bé las diferencias que tots hem de lamentar, y com ni sols han sembrat llevor que puga ser fructifera; ans al contrari, lo personalisme y la enveja s' han manifestat patents, per quant los qu' estaban entre 'ls descendents en Romea no han lograt tenirunió tampoch en Novetats, estallant sas diferencias fins á surtirse de la empresa un dels autors que per tot, á lo que 's veu, porta discordia y que 's creu, potsé á causa d' adulació y del amor propi, superior en mérit als que té en realitat.

Al expressarnos aixís no volém dir res en contra ni en favor de cap de las dos empresas catalanas baix lo prisme del negoci, perque en aquet punt las duashan fet quant han pogut en be del art procurant ab novas produccions atreure al públich; pero al parlar del resum de la temporada, al fer aquet balans que practiquem y al véurer que no ha estat favorable en resultats, hem de indagar las causas pera buscarhi esmena, y aqueixas causas no son altrás que las que portem indicadas y que si no 's logra que desapareguin, farán cada dia mes mal á la escena catalana.

P. de R.

REVISTA TEATRAL

NOVETATS.—*El señor cura*, comedia en tres actes y en prosa per D. Vital Aza.

Pochs autors avuy igualarán al senyor Vital Aza en compondre y fer sostenir una comedia en tres actes ab un argument insignificant, sense cap d' aquells contrastes que mantenen sempre latent l' interés del espectador, ni cap d' aquellas situacions que impresionan y son d' efecte segur. Y es que 'l senyor Aza sap imprimir en las sevas produccions aquell humorisme de bona lley que cautiva desde las primeras escenas; lo seu diálech es sempre llís y corrent, sense que causi may cansanci en lo públich; los xistes son

sempre expontáneos y brotan del diálech sense 'l menor esfors, y en fi. si bé los seus personatjes no adquireixen per un regular en las obras de aquest autor tot lo rellén que fora menester, en cambi 's mouhen sempre ab desembrás y parlan ab una soltura y una gracia que s' apoderan al moment del públich, fentli passar desapercibuda la mica d' exageració ab que poden estar presentats y mantenintlo sempre ab una continuu rialla.

Totas aquestas qualitats sobresurten en la última comedia de Vital Aza *El señor cura* que la companyia Mario posá en escena per primera vegada en lo teatro de Novetats lo dijous de la setmana passada. *El señor cura*, com *San Sebastián mártir* y altrás del propi autor, 's pot dir que casi no te argument y si 'n té es insignificant.

Carlos, estudiant que viu á Madrid en una casa de dispesas, reb, lo mateix día que 's passá doctor en dret, la visita de un oncle seu. capellá de un poble no molt distant de la capital. Precisament trova als dispesers que, junt ab unas vehinas del pis de sobre (una tia andalussa que te dugas nebotas á las que sols procua casar ab algú ó altre,) 's disposan á celebrar ab un dinar, que paga Carlos, lo faust aconteixement del seu doctorat. Detenintse á Madrid sols per abraçar al seu nebot, lo capellá se 'n torna al poble, ahont Carlos ha d' anar á passar l' istiu. Al quedar sols, los dispesers, á un d' ells, qu' es molt entremaliat, se li acut la idea de anar á tornar la visita al *señor cura* en lo seu poble. Y aixís ho efectúan en lo segon acte, afegintse además á la colla, la dispesera y un pretendent de la nebotia mes joveneta de la tia andalussa, qual pretendent, ajudat del dispeser entremaliat y á fi de no ser reconegut de la tia que no 'l pot veure, 's posa un traje de capellá y no hi ha que dir los incidents cómichs á que aixó dona lloch, fins que al fi 's descubreix tot y acaba la comedia quedant tothom satisfet.

Com se véu, d' argument se pot dir que no n' hi ha y no obstant lo públich hi passa molt bé 'l rato, celebrant los acudits de que está materialment sembrada la obra, la qual té un primer y segon acte inmillorables, lo primer sobretot: lo tercer sense deixar de ser animat. es lo mes fluixet dels tres.

La execució, esmeradissima: lo senyor Mario va presentar un capellá acabat, dihent lo paper ab molta delicadesa y brodantlo ab acertats detalls; la senyora Guerra inimitable en lo paper de la andalussa; en Rossell, retenintse durant tota l' obra, lográ fer un professor de cornetí ab molta gracia, caracterisantlo molt bé; lo senyor Balaguer imprimí en lo seu paper d' estudiant desaplicat y calavera, un sello de distinció y de novetat molt al cas. Los demés actors contribuïren al bon desempenyo que obtingué la obra, essent cridats diferents vegadas á la escena al final de tots los actes.—M.

ELDORADO.—Grat nos es manifestar que d' ensá que hi ha las companyias de Mario y de Ricardo Calvo, los teatros Novetats y Eldorado continuan molt favorecuts; de manera que 'ls que deyan que despres del género lleuger de sarsueletas, la concurrencia abandonaria lo favorecut colisseu de la plassa de Catalunya, se n' han dut xasco.

Aixó ¿qué proba? Que 'l verdader espectacle teatral, l' art dramátich, té molts admiradors entre nosaltres

CÁPSULAS MORRUOL TÓNICH RECONSTITUYENT

DEL DOCTOR PARELLADA

compuestas de Morruhol (principi actiu del oli de fetje de bacallá)

PEPTONAT DE FERRO é HIPOFÓSITOS DE CALS Y SOSA

La gran popularitat que en poch temps han lograt las Cápsulas del Dr. Parellada, y l' us constant que 'n fan los metjes, son lo millor testimoni d' aquet remey eficaç y conegut ja en tot Espanya.

LAS CÁPSULAS TÓNICH RECONSTITUYENTES

s' administran ab éxit en las clinicas de la Casa de Misericordia, Casa de Caritat y en los hospitales de Santa Creu y del Sagrat Cor, ahont han substituït ab ventatja al oli de bacallá, de tant difícil y repugnanta administració.

Preu de la capsa de 40 cápsulas, pessetas 2'50. Venta al en grós, farmacia d' Escribá (Fernando VII): á la menuda, en totas las farmacias.

y que si las empresas li donguessin tota la preferencia que deuria tenir, recobraria en Barcelona sa importancia.

Y ho proba mes lo fet de que 'ls estrenos donan verdader interes á abdos teatros, 'sent la concurrencia inteligente y distinjida.

Molt ho era, en efecte, la que dimars va congregarse en Eldorado á presenciá l' estreno de l' drama de Echegaray *Siempre en ridiculo*.

En aquesta obra s' hi nota una delicadesa, una naturalitat y una forsa dramática de primer ordre, al propi temps que recursos escénichs completament nous y ben trobats que fins prop del final la fan una de las millors del repertori. Lo carácter del protagonista està perfectament descrit, la exposició es clara, la trama senzilla y d' interes creixent, las situacions ben conduhidas, las escenas culminants del segon acte sorprenen per la manera magistral com son portadas, lo modo com lo senyor Echegaray infiltra en l' ànima d' *Eugeni* 'ls celos en l' acte ters, denota un gran coneixement del cor y un esquisit tacte dramàtic; y si á aixó afeim que hi ha pensaments poètics y frases enérgicas en moments oportuns, podem calificar *Siempre en ridiculo* com un excelent drama qual mérit està sols rebaixat per lo desenllas y los dos ultimas escenas, que en ellas nos sembla que l' autor ha estat des- acertat, per no voler prescindir de una catástrofe que no es convenient ni necessaria. *Eugeni* no deuria matarse: en tot cas deuria matar á Vargas y aixís acabaria 'l assumpto resolguent milló 'l problema.

L' éxit va ser bó, tant per las bellesas ditas, com també per la interpretació. La Sra. Guerrero va desempenyar son difícil paper ab gran acert, logrant sempre ab sa bella dicció y son talent, donar relleu á las escenas: lo Sr. Calvo (D. Ricardo) tenia ben estudiat lo carácter de *Eugeni*, agradant tant en los dos actes primers per la sensillés y comprensió de las situacions finals del segon, com en lo tercer fent ressaltar preciosament l' esclat tempestuós que 's desborda en *Eugeni* creant al personatge difícils situacions que 'l senyor Calvo va expressar d' un modo acabat en moments de inspiració en que va arrebatar al auditori que va aplaudir-lo ab justicia y entussiasme: lo senyor Gimenez va fer un bon *abuelo*; los demes actors secundaren ab acert y la nena Juanita Tressols va dir ab infantil ingenuitat lo seu paper, sostenintlo fins en las escenas compromesas que precedeixen al desenllas.

Tots van véurers obligats á sortir moltes vegadas á la escena, cridats ab insistencia per estrepitosos aplausos.—J. P.

APLAUSOS

Los cafés concerts son avuy ja verdaders teatros. Mentres se limitaban á flamenquisme no se 'ls podia considerar importancia. Ara han pres mes vol y en sos escenaris s' hi representan obras grans.

No fa gaire hem vist la sarsuela *La Bruja* en l' Eden Concert, havent quedat sorpresos agradablement per una execució digna d' un local de categoria, confiada al tencr Bergadá, baritono Rumia y á las Sras. Maria Molgosa y Micaela Rebollo que van agradarnos y que vam véurer que tenen las simpatias del

públich. La Sra. Molgosa las mereix per sas bonas qualitats; pero al seu costat pot figurarhi ab llument la Sra. Rebollo, qu' es una excelent tiple cómica que reuneix qualitats que no duptem han de conquistarli un puesto en teatros principals. Veu, bona entonació, noturalitat, dicció clara, gust y seguritat sempre en la escena, son condicions que posseheix la Sra. Rebollo y que va evidenciar prou be en *La Bruja*, logrant ésser aplaudida y justament alabada pe 'ls espectadors.

Repetim que en aqueixa obra figura dignament al costat de la Sra. Maria Molgosa, distinjintse en son desempenyo.

Ahí vejérem á la Sra. Rebollo en *Viva mi niña!* y vam quedar, com tots los concurrents, satisfets de la manera com interpreta aquesta sarsueleta. Rébin nostre aplauso tant ella com los demes artistas del Eden Concert.

REPERTORI DE FORA.

Desde Roma.—Carla XII.

Laura va comprendre en la nostre conversa la me- va predilecció per la música, y expontáneament, ab aquell desitj infantil de agradar y ferse aplandir per un auditori petit—pero inteligent y convensut, segons ella—me invitá, ab una especie de cortesia tan delicada com familiar y franca, á admirarla en son estudi, hermós salonet ahont no hi faltaba res pera satisfacer las mes variadas aficions. Dins de un espléndit armari, en forma de vitrina, de molt bon gust arquitectonich, s' hi veyia una valiosa collecció de petites antigüetats pelásjicas y romanas. Qual catàlech havia llejit jo varias vegadas en periódichs científichs y que passaba per una de las mes importants particulars que 's coneixian.

Los llibres no escasejaban; pero 'm cridá molt la atenció véurels, á terra en pilas petites y aisladas com si estessen olvidats ó descuidats per un bibliófil poch aficionat á la lectura. Axo era, no obstant, un sistema, que, al contrari, demostraba la asiduitat ab que aquells llibres, tots útils, eran consultats y llegits.

A grans rasgos, me descrigué, com un cicerone pràctic y naturalment sabi, tot lo que tancava aquell museo en miniatura. Lo seu pare s' havia acomodad en un confortable, separat de nostra familiar conversa, y ab una confiança pot dirse escéptica nos va deixar tranquils y lliures, que divaguéssim en aquella excursió científich—artística que al etzar haviam emprés.

De las enlairadas regions de la ciencia arqueológica, de la que jo n' he sigut sempre profa en tota la extensió de la paraula, descendirem pera pujar de nou á regions mes ideals y vaporosas; al art poètic per lo qual sentia jo en aquell temps una predilecció mes sincera y gran que avuy, que la mateixa prosa de la vida ha endurit las fibras sensibles de mon cor atribulat. Sobre aquet assumpto sostinguerem un petit y curt diálech, en lo qual ella va descubrir los meus sentiments y estudiar las meas preferencias, y jo al propi temps, aprofitant un moment de entussiasme d' aquella incomparable dona, vaig adonar-me de que la poesia es patrimoni esclusiu del amor en totas sas

Carme, 33

Máquinas de cusir, máquinas de fer mitja

SANTASUSANA

Aparatos para pendre dutxas.

PREUS SENS COMPETENCIA

Taller pera adobar tota classe de máquinas — Se ven á plassos y al comptat

Carrer del Carme, 33.—BARCELONA

Carme, 33

grans y puríssimas manifestacions. No 's pot ser poeta sense una estremadíssima predisposició al amor, al amor de tot lo que es naturalment hermós y poètic en lo sentit estricte y precis de la expressió, al amor etern de tot alló que per un deliciós contacte de nostres sentits externs, afecta nostra sensibilitat interna ab un caràcter de joyosa y plascenta assimilació que no pot descriurers ni explicarse.

Aquella dona era poetissa, y per lo tant, accessible á tot lo que fos amor espiritual y humà. Al mateix temps y pera mes facilitat del experimentadó, descuidaba molt l'art originari de la dona; l'art de finir; aixis es que en sas esplosions de sensibilitat no hi havia mitjas tintas, ni desbordaments incognits; apareixian las sevas sensacions, fossin vehemens ó tranquils, ab una rica expressió de veritat que encisaba. Tant prompte los seus ulls espuñejaban excitats per un sentiment enardit, com languideixian baix la pressió dolsa d'una tranquila manifestació de simpatia. La flexibilitat de son sistema nerviós feya resaltar molt mes aquesta divina y envejable facultat de donar expressió á las ideas; pero expressió tanjible, d'aquella que conmov y fa sentir ab sos mateixos sentiments, com trasmesos en una corrent eléctrica, á tot aquell que la escolta y la contempla.

Maquinalment y ab una indolencia propia de las fillas de aquella part de la terra, se seguí devant del piano, preciosa joya de Pleyel, disposta á ferme conèixer son mèrit musical. Me havia ensaijat en varis terrenos y anaba á ferme experimentar novas sensacions ab l'intent premeditat de saber quins punts calsaba de sentiments estètics respecte á la música. Jo dret darrera d'ella contemplábala en un mirall colocat en la paret sobre 'l piano, que retrataba lo seu cap hermosíssim. En aquell moment, tenia los ulls aclucats com si concentrés tots los seus pensaments y busqués en son immens repertori una música propia de la situació. De sopte obrí los ulls y jirantse envers á mí, me indicá un tamboret colocat á la seva dreta: jo vaig ferli notar que un somni tranquil s'havia apoderat de son pare y que potser fora imprudent interrómprel ab la música. Ab un signe intel·ligent me va fer compèndrer que no 's despertaria per tan poca cosa y 's prepará á preludiar fent córrer sos preciosos dits per lo teclat del instrument ab una lleugeresa mecànica tant natural y enmestrada, que desde las primeras notas va lograr absorvir tota la meva atenció, abstrayentme com per art de encantament del món exterior. La pessa escullida fou una sentida romanza de Schubert que executá ab verdader sentiment, brodantla ab gust de consumada artista. No recordo 'l títol de la producció; pero lo que puch assegurar es que los meus ulls espuñejaban de plaher; que cada armónica frase arrancaba á mon cor crits secrets de entusiasme y que, arrebatat per aquellapoderosa inspiració, me deixaba conduhir com un nen, á regions pera mi desconegudas, subjugantme ab una forsa sobrenatural á que no fou possible sustréurem fins que las darreras notas que 's perderen com un suspir en un infinit de dolsíssima armonia que confon allá en lo desconegut, me despertareu á la vida real, arrancantme un ¡bravíssimo! tant del fons del cor, que Laura pogué convèncers que no era insensible al verdader art, y allargantme sa preciosa y delicada mà, permeté que estampés en ella un ardent bès, fill del amor y del entusiasme mes gran que jamay en lo món va sentir criatura humana.—J. R.

COLABORACIÓ ADMESA

Crítica

No hi ha pas cap classe de dupte que de totas las arts liberals genials, la que está mes manosejada, deixantla per lo tant desconeguda, es la música.

Pera parlar de pintura 's necessita haver visitat alguns museos; estudiar las tendencias particulars de cada escola y deduhir de sas obras l'atmosfera que en general rodejava á l'art; fer un estudi encar que sia llauget—pero estudi al fi—de la manera de ser, de sentir y de pensar de cada autor, estudiant son estil, sa composició, son dibuix; si en sos quadros hi ha deixat facilment grabadas las ideas que, ja sia en política, ja sia en religió, dominaban en lo temps en que 'l pintor vivia, y per últim si responen sos fets á las ideas que informan la monumental obra publicada per 'l sabi crítich D. Francisco Pí y Margall en sa *Historia de la pintura*. Per aixó son pochs los que fan crítica pictórica.

Pera parlar d'escultura 's necessita quant no altra cosa, sapiguer de estètica, estática, anatomia, y altres y altres coneixements un poch difícils de possehir, y tots ells indispensables pera la formació d'una personalitat artística: se necessita, en fi, ull certer y observador pera recullir lo precis moment de la bellesa plástica. Parlar d'escultura sens conèixer ni la mes petita noció d'aquesta manifestació del art, es càurer en lo mes espantós ridícul. Per aixó son pochs, poquets, que d'escultura parlin.

Si passem á la literatura ¡vålgam Dèu!... Fa por lo desgabell que s'armaria si algú gosés á parlar de nostres lletras (parlo de totas en general, no en particular de las catalanas) si no emitís concepte cabal y exacte d'en Perez Galdós, Valera, Alarcon, Pereda, Alas y altres caps de brot de nostra literatura contemporánea.

Y com que per fer aixó 's necessita llegir sas obras, porque cada una d'ellas sigui lo grà de sorra que ha de formar l'edifici de sa autoritat y té al mateix temps que patentizar sos coneixements ab sa no vulgar erudició, no son molts que de lliteratura tractin y sas definicions acatadas siguin.

Mes quant vé tractar de música, tothom ne sab, tothom hi enten. Pera ésser crítich musical sols se necessita serne; ja se 'n naix. Se n' es per obra y gracia de Dèu, sens trencarse 'l cap ó cremarse las pestanyas estudiant, no sols los tractats d'armonia, contrapunt y fuga, sino las obras de Fetis, Coussemaker, Schlegel, Marcillac, Ortigue, Schopenhauer y altres. Com que es un art especial pera la major part de la gent que cap estudi necessita per ferho bé, s'accepta aquesta missió á las primeras de cambi. Per aixó surt lo que surt; pera aixó resulta que alguna obra musical de que la crítica s'ha ocupat á las primeras representacions dihentne que (poch mes poch menos) res d'original hi ha, que la obra no demostra sia son autor compositor de nervi é inspirat, han de confessar.... no, dich mal, no ho confessan may; han de fer que paulatinament desapareigui sa equivocació, atenuantla ab la narració dels éxits que á cada representació lo públich li tributa.

Recordo perfectíssimament que trobantme jo un dia á Madrid en la redacció de un dels periódichs de mes circulació d'aquella vila, vaig preguntar per

CONSTRUCCIÓ DE TEATROS SERVEY COMPLERT Y BO

pera guardarropias

er informes y details, dirijirse al fuster del carrer de Caspe, 75,
al costat de la botiga de comestibles

BARCELONA

BOCETOS LITERARIOS

POR

D.^a Francisca Sanchez de Pirretas

Se ven en la libreria de Lopez. (Rambla del Centro),
en lo carrer de Fernando, 27 botiga, y en otras librerias.

Preu: 2 pesetas

nom del nou crítich musical (per aquell temps havia deixat de serne lo mèu amich Peña y Goni); y 'm contestaren los amichs que formaban part de la redacció, que no 'n tenian cap; que 'l redactor que anés al Real, fos qui fos, s'ocuparia de la obra musical y de sa execució.

¡Qué 'ls sembla á mos lectors de la idoneitat de tots los redactors del diari á que 'm refereixo! ¿Y qué? ¿no podria jo, sens esforsarme gayre, indicar ó citar desde las planas d' aquet popular setmanari, noms de aquets que fan crítica y noms de periódichs que en parescut cas se troban? ¿No podria jo desd' aquí, citar noms d' alguns que en diaris catalans, porta-estándards del renaixement, han publicat estudis crítichs musicals y no saben en quina ratlla del pentágrama está 'l sí? Pues, si senyors, que podria. Pero no entra en mon plan fer minuciosa diseció de certas individualitats, qu' de res serviria á mon objecte.

(Continuará)

ARMANDO DE LA FLORIDA.

REUNIONS PARTICULARS

GUERRERS NATS-CARNAVAL.—Dissapte al vespre va donarse en lo local d' aquesta Societat, una extraordinaria funció á benefici dels Srs. Campanyá, Bonnin y Pruna.

Se posá en escena la bonica comedia *El señor gobernador*, baix la direcció del Sr. Bonnin, secundantlo molt bé, las Sras. Martinez, Coffi, y los Srs. Campanyá, Torres, Pruna, Bandin, Sanchez, Codina, Carreras, Fornaguera, Rozas, Tressols, Mercader y Sicart, treyentne molt bon conjunt degut á que cada hu doná bona interpretació á son paper, recullintne merescuts aplausos.

Seguí després la sarsuela en un acte, *El gorro frigio*, dirigida per los Srs. Nogués y Campanyá y desempenyada per las Sras. Ferrer, Martinez, Coffi, y los Srs. Pruna, Ferrer, Sicart, Rozas, Carreras y Torres. La execució siguié esmerada, com mes no pugui demanarse donades las condiciones del petit escenari.

Poden estar satisfets los beneficiats de las provas de simpatia que ab motiu de aquesta funció vareu rébrer, com ho son, los regalos ab que sigueren obsequiats, lo haver assistit numerosa y escullida concurrencia, y especialment, la deferencia d' haver pres part en lo desempenyo de las obras los Srs. directores de escena de las Societats Lope de Vega, Fomento Recreativo, Círculo Mercantil, Sociedad Ampurdanesa y La Bruja.

La part musical estigué molt bé, confiada al pianista Sr. Nogués.

CUPIDO.—En son local y ab la distingida concurrencia que té per costum assistirhi, se doná diumenge á la tarde una representació de la preciosa obra del senyor Feliu *La volba d' or*, rebuda ab aplauso, en premi del bon treball de la Sta. Virgili y Srs. Oller, Gratacós, Martí, Mas, Vidal, Campalans, y especialment los Srs. Magrinyá, qui ab menos de lo temps precis s' encarregá de la part de Matias per indisposició del que debia ferla, y lo Sr. Virgili, encarregat de la direcció y del important paper de l' avaro Sadurní.

Pera lo día 28 de aquest mes está anunciat lo be-

nefici de D. Joan Virgili, posantse en escena lo melodrama *La aldea de San Lorenzo* y la divertida pessa *Sebas al cap*.

LOPE DE VEGA.—Aquesta important societat, instalada en la Ronda de San Antoni, n.º 27, doná també diumenge á la tarde una important funció, en lo bonich teatro de son pintoresch y espayós local.

Formaban part del programa *Los valientes* y *Cura de moro*, que siguié rebuda ab molts aplausos, degut al bon desempenyo de la senyoreta Vila y los senyors López, Oliver y Sanz.

Aixís mateix obtingueren aplausos y 's feren repetir molts números de música de las sarsueletas *Los baturros* y *El gorro frigio*, pues sortiren ayrosament tots quants papers tingueren confiats las simpáticas senyoretas P. y V. Vila.

Mereixen igualment los honors de la menció la senyora Pérez, senyoreta Garrido y los senyors Sanchez, Oliver, Sanz, López, Llimona, Puerto y Galofré per haverse demostrat estudiosos dels seus respectius papers.

Está anunciat pera posarse próximament en escena lo aplaudit drama *La rondalla del infern*, de don Frederich Soler, per lo que, segons noticias, s' está pintant lo decorat. á fi de presentarlo ab la deguda propietat.

CLARIS.—També la societat d' aquest nom, instalada en lo carrer Cottoners n.º 14, doná funció per la tarde, posant en escena la preciosa comedia de don Eduardo Vidal y Valenciano *Tal farás tal trovarás*.

La direcció de la obra estigué á càrrech de don Enrich Vidal, secundantlo molt bé la senyoreta Coma y los senyors Bové, Bars, Manso, Simó y March, veientse interromputs varias vegadas per los aplausos ab que 'ls premiá la numerosa concurrencia que omplia la sala per complert.

Després de la funció hi hagué ball de societat.

LA SARDANA.—La numerosa é important societat que dú aquest nom, doná funció diumenge al vespre, posant en escena la bonica comedia de Arnau, *La mitja taronja*, baix la direcció de don Adolfo Ros, secundantlo molt bé las senyoras C. y F. Pardas, la senyoreta Varela y 'ls senyors Carreras, Gispert, Herreda, Monjonell, Vidal y Jalon.

La concurrencia omplia per complert lo espayós y bonich local ab que conta aquesta societat.

Després de la representació, hi hagué ball de sscietat, alternant ab alguna sardana, com tenen per costum.

FOMENT CATALANISTA.—En aquesta hi tingué lloch una de las sevas brillants vetlladas de costum.

Llegiren y recitaren importants treballs de nostres poetas y prosistas, essentne molt aplaudits los senyors Muntanyola, Fuster, M. Ximeno, Vilar y Oms.

La part musical, notablement interpretada, estigué á càrrech de la senyoreta Arquer, distingida concertista de acordeón y á mes en lo piano fou confiada á la senyoreta Senosa y al senyor Rocamora.

Posant fi á la vetllada, lo senyor Verdaguer, president de la associació, prengué la paraula y prompte 's veijé interromput, á cada punt per los aplausos ab que la numerosa concurrencia celebraba los brillants conceptes que, ab bella forma, aná exposant. Digué

GRAN DEPÓSIT DE PIANOS
F. HENRIQUEZ Y COMPANYÍA

Cortes, 293-295 Barcelona

VENDAS Y CAMBIS DE PIANOS Y ARMONIUMS AL CONTAT Y Á PLASSOS

En aquesta casa 's venen mellors pianos y ab major baratura que en cap altre magatzem de Barcelona.

ANUNCIS DE FIL Y COTÓ

Nou sistema de propaganda

que, qui 'l prova, no 'l deixa més

Bó per empresas de teatro

Per informes, preus y detalls, Aribau 93, 3.º 1.º

que 'l Foment Catalanista desitjaba entrar en la vida activa, dedicantse al treball y propaganda de la doctrina catalanista, objecte principal pera que 's fundà la Societat.

Indicà que a n' aquest fi comensaria pròximament a donar una serie de conferencies.

Con ja hem dit, sigui lo senyor Verdaguer molt aplaudit durant son parlament y en especial al final, essent felicitat per importants personas que 's trobaban en lo local.

NIU GUERRER.—De notable déu calificar-se la funció que diumenge al vespre donà aquesta important Societat.

Se posà en escena las sarsuelas *Tio, yo no he sido* y *El lucero del alba*, en quinas obras se distingí la senyoreta Cuvelier, que en demostració de las simpatías que té adquiridas en la Societat, sigui obsequiada ab dos valiosos regalos, consistentes l' un en una preciosa terracuya, busto de l' obsequiada y fet per lo senyor Serradó, essent de notable parescut y rica execució; y l' altre regalo consistia en un preciós bano, rich, tant per lo artístich com per lo material, pues l' adorno del varillatje consistia en durillos d' or.

Després vingué l' aconteixement de la funció, que era lo posarse en escena lo tercer quadro de la popular sarsuela *El chaleco blanco* ab un coro *extra* y ben difícil de véurers en un teatro públich, pues las *lavanderas* estigueren a càrrech de deu senyoretas de la mateixa Societat y las demás parts a càrrech dels senyors Poch, Bruquera, Damians, Salom, Duart, Molina, Mora, Bartumeu, Texidó y Gómez.

Los cornetas estavan substituïts per ambuts filarmònichs.

Pera que la propietat no deixés res que desitjar, se estrenà una bonica y ben entesa decoració, obra de don Joan Pruna.

Los aplansos siguieren unànims, la execució molt bona aixís en lo cant com en las evolucions, pues res hi faltà ab tot y ser escenari petit y sortirhi tanta gent; las repeticions foren en gran número, pues a actors y espectadors los dolia terminarho.

Lo Niu Guerrer pot ben inclur, entre sos aconteixements, la funció del últim diumenge, pues segurament deixarà recort per temps a tots quants hi assistiren.

J. XIMENO.

SALÓ DE DESCANS

Avuy déu arribar a Barcelona, procedent de París sa residència habitual, lo renombrat organista francès Mr. Eugeni Gigon, qui vé per encàrrech exprés de nostre Excm. Ajuntament, a donar dos concerts d' orga en lo palau hont se celebra l' Exposició de Bellas Arts.

Ben vingut sia lo Sr. Gigon a nostra ciutat, ahont tant bons recorts deixà ab los concerts que va donar ab lo motiu de la Exposició Universal de 1888.

En las eleccions fetas per la secció de «Industria Arts y Oficis» del Centre Català pera renovar sa respectiva y contribuir a la formació del nou Consell General —pera l' any 1891-92, resultaren nombrats los Srs. següents:

President, D. Domingo Sanromá; Vis-presidents, D. Baldomero. Llopis y D. Joan Roig; y Secretaris D. Anton Valls Rius y D. Anton Barrau.

** Tenim lo sentiment de comunicar a nostres lectors la irreparable pèrdua del escultor català don Medardo Sanmarti ocorreguda en la cort lo passat divendres.

Sanmarti era encara jove y desde son pensionat a Roma feu concebir grans esperansas, esperansas que 's realisaren ja que son moltes las obras que deixa notables, moltes de ellas desconegudas aquí. Quant haurem pogut reunir datos que 'ns faltan, publicarem unu necrologia de tan distingit paísá qual recort y bona amistat no olvidarem may.

CAVILACIONS

TRENCA CLOSCAS

D. A. Ralfeslo
MORA.

Formar ab aquestas lletras lo titol d' una comedia en tres actes catalana.

FRANCISCO FERRÉ

GEROGLIFICS

LOODIB

IX

× ×
×
P K T
I V
I

ESPANTA BOLITS.

V
V P
R
A V I A

ENRICH
V
de Fransa
Pagliano.

Q. A. DE PALLA.

PREGUNTAS

¿Qu' engaña mes qu' un ganxo?
¿Qué 's necessita per' encendre una vela?
¿En qué se sembla un ou a una castanya?

SIMON DE L' OMBRA.

Soluciones a las cavilaciones del número 53

Trenca-closcas: ROSA, IDA, GALLEDA.

Geroglifich: PENSEA MAL Y NO ERRARÁS.

Logogrifo ab vocals: RAMON.

Las han endevinat los Srs. Ojeda, Q. A. de Palla, Patientia, Saca, Silom, Lloc, Sadrob, Sa-se-si-so-su, Capdevila y Perarnau, que si envian las d' aquet número, guanyarán lo premi ofert de *La rondalla del infern*.

Los Srs. Aenis, Jo-y-la-dona, Hernandez y Pere Pep, han acertat lo geroglifich y l' logogrifo.

Correspondencia particular

D. Bartrina: no 'ns queixarem, ni vosté tampoch.—Ego-ego—¿que li sap greu que 'ls publicuessim?—J. T. y R: *vista*.—Farré Blanch: reprobado; practiquishi.—V. Jaumen: ho repassarem.—E. Molina: no era prou conegut lo Sr. Tárrega: los versos no estan mal.—E. C.: avuy vo ho ha fet prou bé, será un altra día.

Tipografía Susany y Companyía, Muntaner, 36.—Teléfono 873.

PRIMER REGALO

5000 pesetas de llana
de tres pesetas
se liquidan a dos rals y mitj

“DOS REGALOS”
GRANS MAGATSEMS DE J. NOGUERA

1, 3 y 3 bis, Avellana, 1, 3 y 3 bis

(Antiga casa de senyor Pau Coix)

COMERS DE LAS SIS PORTAS

Aquest gran establiment acaba de ser objecte de moltes reformas y 's trova atestat d' existencias; y havent rebut per la present estació un cumplert y variat assortit de géneros, he resolt liquidarlos a qualsevol preu.

Avellana, 1, 3 y 3 bis; LAS SIS PORTAS

SEGON REGALO

A tothom que visiti
aquests grans magatsems
se li regalará un mocadó.